

ПРѢДИСЛОВІЕ.

Прѣселеніе-то на Българе-тѣ въ Бессарабіѣ ся е наченѣло отъ незапамятны времена *). Свобода-та, съ коѣто сѣ ся ползовали жители-тѣ въ Влашко, Богданско и Бессарабіѣ, е была примамка за всякій свободолюбецъ, изавсякій, кой-то е гледалъ съ нажалено сѣрдце на неуредицы-тѣ и самопрѣство-то на лоши-тѣ хора въ отечество-то му; а свободно-то и беспрѣпятственно минуваніе прѣзъ Дунавъ, на кого-то и два-та брѣгове бѣхъ до скоро подъ еднѣ державнѣ рѣкѣ, е облегчавало во всяко время това прѣселеніе. Всякій, който чувствувалъ живота си, честь-та си, или имота си въ опасность, намиралъ спасеніе въ Княжества-та. Но наймного и поголѣмо число Българскы домочадія сѣ минували Дунава во время-то на Русскы-тѣ войны съ Турціѣ, а още повече въ злочестны-тѣ времена на Кържали-тѣ, които нѣколко годинѣ наредъ сѣ опустошавали безнаказанно Европейскѣ Турціѣ съ грабежъ, огнѣ и убійство. Отъ прѣселенцы-тѣ едни ся селили на земи боярскы, другы на волны земи между Татаре-тѣ въ южнѣ Бессарабіѣ, трети искали себѣ прѣпитаніе въ градове-тѣ.

Между това отъ 1762 и 1763 год. въ Росіѣ ся издали Высочайши манифесты, чрѣзъ които ся призывали иностранци на поселеніе въ Россіѣ, като колонисты съ особены права и привилегіи; вслѣдствіе на това наченали да ся прѣ-

*) Не е ли имало нѣкои Българе старожили, туземны въ тѣя страны, до които сѣ прибѣгвали други-тѣ, като до свои братіе?